

DIMARTS
30 DE MARÇ DEL 2021
NÚMERO 3741

1,50 EUROS

FINS A UN 30% D'ESTALVI
PER ALS SUBSCRIPTORES
DE PAPER
SUBSCRIPCIONS.ARA.CAT

ara

L'ACCENT, SIS RELATS QUE
RECULLEN HISTÒRIES
DE SIS AUTORS

12 € cada volum
10 € 'Infelicitat perfecta'
Avui i fins al 6 d'abril.
Disponible online

23

JOAN B. CULLA

historiador

El Consell per la República
mereix tots els meus
respectes però és una
organització privada que
no pot eclipsar el Parlament

P 04-06

LA NOVA LEGISLATURA

Aragonès afronta una segona investidura fallida

Junts anuncia una nova
abstenció que obre un termini de
dos mesos per arribar a un acord

El Consell per la República
s'ofereix a fer canvis interns per
desencallar la negociació

Qui és qui al Consell per la República

P 10

AFP

Reobert el canal de Suez

Els remolcadors van poder reflotar i adreçar ahir el supervaixell de càrrega 'Ever Given',
que taponava el canal. Així es reprèn la circulació en un punt clau del comerç mundial

PERE VIRGILI

P 14

35.000 famílies alliberades del seu deute amb l'elèctrica Endesa

Acord històric entre el Govern i l'empresa, que assumeix el 73%
dels impagats, mentre que l'administració es fa càrrec de la resta

MÚSICA

“Existir com a dona creadora és un miracle”

Marinah dialoga amb les músiques urbanes i les generacions més joves al disc ‘Heroínas’

XAVIER CERVANTES
BARCELONA

D’heroïna i heroïnes parla el nou disc de Marinah, titulat efectivament *Heroínas* (Nacional Records, 2021), i farcit de col·laboracions femenines. Per a Marina Abad, cada disc és gairebé com un nou començament. Des de la dissolució d’Ojos de Brujo, la cantant valenciana ha intentat trobar un camí propi. Primer va ser el ventall de possibilitats estilístiques d’*El baile de las horas* (2013), després la síntesi d’influències d’*Afrolailo* (2017), i ara torna amb ganes de jugar i de relacionar-se amb dones de les noves generacions de les músiques urbanes. “Pel tipus de música que he estat escoltant últimament i per la proximitat a la cultura més contemporània i mil·lenial que estic tenint, m’interessava molt acostar-me una mica més a la cosa urbana i programada, poder provar la veu amb Autotune i jugar”, explica Marinah abans de modular el discurs i recordar que no ha oblidat ni les guitarres flamenques ni el calaix. “Però volia fer coses diferents”, afegeix.

Heroínas va ser una idea abans de convertir-se en disc, i en la gènesi ja hi havia “dos significats simbòlics molt forts”. Un té una arrel tràgica. “La mare va morir per l’heroïna. Va ser una de les primeres ionquis de l’estat espanyol. Aquella realitat la vaig viure de ben petita”, diu Marinah sobre una època, la Transició i els anys 80, que l’heroïna es va endur “molta gent molt vàlida, molt lliure i molt bona”. “D’una banda, *Heroínas*

té a veure amb la meua biografia relacionada amb l’heroïna i amb la supervivència. I, de l’altra, hi ha el concepte feminista, de reivindicació de les heroïnes sense capa que moltes vegades són invisibilitzades, i per a mi són *superwomen*. Aleshores vaig encunyar un principi, «Heroïnes, existir és vèncer», que avui encara és més vàlid que quan ho vaig pensar, perquè existir com a dona creadora és un miracle”, assegura Marinah, instal·lada ara a Formentera després de passar el confinament de la primavera de l’any

passat a València, en “un pis amb una finestreta que només rebia el sol dues hores al dia”.

Amb “la llavor del viatge” clara, Marinah va pensar en les dones que l’acompanyarien. La tria reflecteix l’afinitat amb veus lligades al *trap* en un sentit ampli com l’andalusa Brisa Fenoy, la mexicana Niña Dioz, la cubana La Dame Blanche i les catalanes Tribade, però també amb artistes d’altres àmbits com la *cantaora* de Huelva Rocío Márquez, la guineana resident a Sabadell Nakany Kante i la

Marinah en una imatge promocional del disc *Heroínas*.

NACIONAL RECORDS

brasileira Flavia Coelho. Amb Brisa Fenoy comparteix *Oro viejo*, una “ballada *trap* flamenca”. “En la cançó notes les dues generacions per la manera de cantar. I vaig voler posar-hi una lletra poètica i profunda per visibilitzar que també hi ha un *trap* que no parla de coses que perpetuen l’amor romàntic i les relacions tòxiques i on el que importa no és si se’t veu o no el cul”, detalla.

L’aventura de l’Auto-Tune

L’ànima dialogant del disc encara és més evident a *Noche de plata*, “un dembow jamaicà amb moments més llatins” en què col·labora La Dame Blanche, nom artístic de la flautista i cantant Yaite Ramos, filla del director musical del Buenavista Social Club, Jesús *Aguaje* Ramos. “Hi connecto molt perquè ve del hip-hop cubà de la vella escola. Té molt d’estil i molt de carrer”, diu Marinah, que a *Noche de plata* s’estrena amb l’Auto-Tune. “Però el tema també funciona només a guitarra i veu, perquè jo no soc Bad Bunny, i les meves cançons tenen un sentit melòdic”, matisa.

El diàleg és més un desafiament a *Más money*, que repesca el vessant més estripat de l’electrònica dels 90 i on Niña Dioz llança un “*flow* clar i senzill”. “I m’encanta, perquè jo soc més retorçada i de fotre’m en embolics”, admet Marinah, que als 49 anys se sent contenta de trobar artistes com les Tribade. “Són dones que m’estimen, que m’han escoltat i que diuen que he sigut important per a elles. Si jo hagués nascut fa 25 anys, ara mateix estaria fent el que fan les Tribade”. ■

ARQUITECTURA

De la Sala Beckett al disseny d’una ciutat sueca

ANTONI RIBAS TUR
BARCELONA

La trajectòria dels arquitectes Ricardo Flores i Eva Prats, coneguts sobretot per la Sala Beckett, és cada vegada més internacional: després de guanyar el concurs per rehabilitar el Théâtre des Variétés de Brussel·les, ara han guanyat el concurs de dos edificis d’habitatges a la ciutat sueca de Lund, un projecte que és especial perquè el promotor és la catedral de la ciutat.

La seu, que és protestant, va engegar el 2017 un pla per repensar com creixen les ciutats i aplicar-lo a les quinze hectàrees de terreny agrícola que tenia a Brunnshög, el nou districte que s’està construint al nord-est de Lund, al sud del país, prop de Malmö. El pla s’anomena Råången, que vol dir prat salvatge, i en la línia dels valors humanistes

i ecumènics de la catedral inclou la participació d’artistes, arquitectes, comissaris, promotors, constructors, professionals del món universitari i la població local. “Això crearà un marc de debat sobre qüestions fonamentals: el sistema de valors, les creences, la propietat, la por, la fe, el temps, la bellesa, el compromís i l’esforç”, diu la presentació del pla, que busca incloure-hi la ciutadania amb activitats com debats, caminades, tallers escolars i projeccions de cinema. Brunnshög “canviarà significativament el caràcter de la zona els pròxims trenta anys”, subratllen.

En 450 hectàrees està previst que fins al 2050 s’hi construeixin 6.000 habitatges, 600.000 m² d’espai de treball, un parc i centres de recerca. “La catedral ha decidit desenvolupar unes terres per primera vegada en els seus nou segles d’història”, diu Eva Prats. “El que s’hi estava

fent és molt estàndard i poc interessant i la catedral, que sempre ha estat al cor de la ciutat, ha pensat que una de les aportacions que podia fer era treballar en una nova forma de vida, reflexionant sobre què vol dir viure enmig de la natura i l’agricultura”, explica Flores.

Flores i Prats projecten dos edificis d’habitatges a Lund. FLORES PRATS

El nou districte és cinc quilòmetres al nord-est de la catedral i té una extensió de dotze hectàrees. Hi ha 400 habitants, dotze masies i dues granges. Els edificis de Flores i Prats seran a la vora d’un jardí públic dissenyat pels arquitectes noruecs Brendeland & Krisoffersen anomenat Hague, que està previst que obri aquesta primavera. L’estructura dels edificis serà metàl·lica i de fusta. “La catedral vol desenvolupar unes illes, i el que fa el projecte molt especial és que el procés és molt dissenyat i va molt a poc a poc”, diu Prats.

La idea és que els terrenys no perdin el caràcter agrícola i que les plantes baixes del nou barri s’hi relacionin i que els habitatges siguin a sobre. Per exemple, està previst que a la planta baixa de la torre, que serà “un reclam visual”, com diu també Prats, hi hagi una gran cuina comunitària i que els habitants consumeixin els aliments que ells mateixos sembrin. L’altre edifici serà a l’altra banda d’una futura plaça que també dissenyaran ells. “Quan acabem vindrà una altra gent i ho continuarà. Hi ha moltes esperances en aquest lloc”, conclou Flores. ■